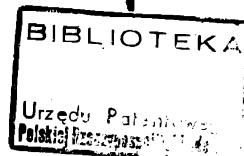

Warszawa, 12 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04 b 1/66

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20895.

Redel i S-ka Sp. z o. o.
(Warszawa, Polska).

Kl. 37 b, 6.

37a, 1/66

Płyta izolacyjno-uszczelniająca i sposób jej łączenia.

Zgłoszono 14 kwietnia 1933 r.

Udzielono 21 grudnia 1934 r.

W skład dotychczas wyrabianych gatunków papy dachowej i izolacyjnej wchodzi zasadniczo materiały włókniste, przesypane substancjami smołowymi, bądź też oleistymi. Papa, utworzona z tych materiałów, bez względu na sposób jej wykonania, nie daje zupełnej pewności, że zabezpieczy całkowicie od przenikania wilgoci. Poza tem jest ona nietrwała, gdyż jest sporządzona z materiałów włóknistych. Łączenie poszczególnych arkuszy zapomocą lepiszcza lub gwoździ często zawodzi, gdyż papa odkleja się lub też naddziera przy gwoździach.

To też dotychczas wyrabiana papa nie spełnia należycie swego zadania przy pokrywaniu dachów płaskich, tarasów, przy izolacji piwnic, ścian i t. d.

Wad powyższych nie posiada płyta izolacyjno-uszczelniająca według wynalazku i sposób jej układania.

Płyta według wynalazku składa się z 2 warstw papy smołowej lub bitumowej, uzbrojonej blachą ołowianą o grubości powyżej 1 mm.

Dla osiągnięcia całkowitego uszczelnienia stosuje się podczas układania łączenie gotowych płyt izolacyjno-uszczelniających przez spawanie ze sobą krawędzi blach ołowianych, tworzących warstwę wewnętrzną łączonych płyt.

Fig. 1 przedstawia widok płyty izolacyjno-uszczelniającej z pokazaniem poszczególnych warstw, z których płyta jest utworzona, fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny 2 płyt przed połączeniem, fig. 3

zaś — też same arkusze po połączeniu ich ze sobą.

Płytę izolacyjno-uszczelniającą stosownie do wynalazku wykonywa się w ten sposób, że arkusz papy włóknistej *1a* smaruje się z jednej strony masą klejącą, następnie nakłada się arkusz blachy ołowianej odpowiedniej grubości *1b*, a na tę blachę nalepia się znowu arkusz papy włóknistej *1c* i całość prasuje się.

Łączenie gotowych płyt uskutecznia się bezpośrednio na powierzchni, która ma być chroniona płytami izolacyjno-uszczelniającymi, mianowicie rozdziela się niesklejone na szerokości kilku lub kilkunastu centymetrów poszczególne warstwy obu płyt *2e, f, g, i 2h, j, k*, które mają być złączone ze sobą. Następnie spawa się blachę *f* z blachą *k*, a warstwy papy zakłada się jedną na drugą i zakleja się masą lepiącą.

Wkładka ołowiana tych płyt izolacyjno-uszczelniających zapewnia zupełną nieprzepuszczalność wilgoci, natomiast warstwy papy smołowcowej lub bitumowej za-

bezpieczają od strat ciepłych. Płytka ołowiana chroni poza tem płytę uszczelniającą od uszkodzeń mechanicznych, mogących powstać przy deptaniu, podmuchach wiatru i t. d.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta izolacyjno-uszczelniająca, znamienna tem, że jest utworzona z warstwy ołowianej odpowiedniej grubości, oklejonej z obu stron silnie z nią sprasowanymi warstwami papy.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że warstwa ołowiana składa się z kilku blach ołowianych, przełożonych papą.

3. Sposób łączenia płyt według zastrz. 1, znamienny tem, że wzdłuż stykających się ze sobą krawędzi łączonych płyt oddziela się papę od warstwy ołowianej, blachy ołowiane łączy się następnie przez spawanie i obkleja z obu stron papą, zakładając odgięte uprzednio warstwy papy jedną na drugą, po uprzednim posmarowaniu ich masą lepiącą.

Redel i S-ka Sp. z o. o.

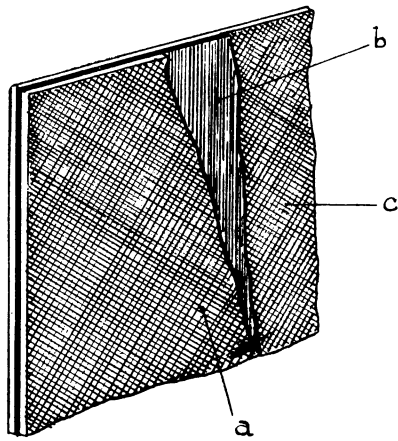

fig. 1.

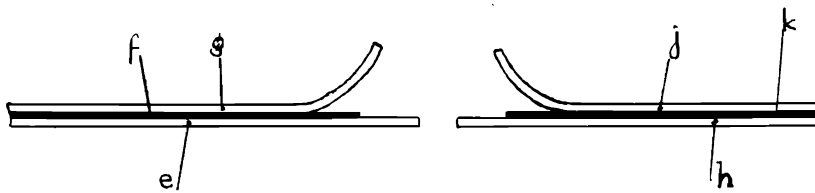

fig. 2.

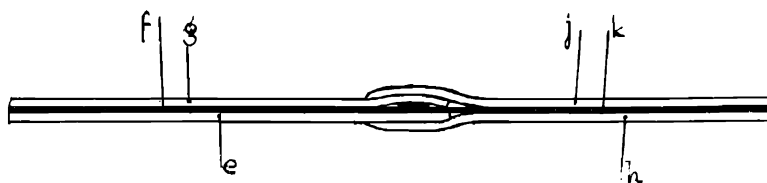

fig. 3.